

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX 364/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

<i>Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>
--

Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 29 marca 2022 r., sygn. VIII K 25/22
--

<i>Podmiot wnoszący apelację</i>

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

<i>Granice zaskarżenia</i>

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	
# na korzyść	# w całości
# na niekorzyść	

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Rażąca niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 5 miesięcy wobec okoliczności zaistniałych w sprawie, w tym szczególnej motywacji oskarżonego, tj. konieczności zawiezienia chorego na nowotwór ojca do szpitala onkologicznego w B. powodującej naruszenie przez niego porządku prawnego, właściwości i warunki osobiste oraz rodzinne oskarżonego, jego postawę i zachowanie po popełnieniu przestępstwa, które to dawały podstawy do orzeczenia wobec oskarżonego w trybie art. 37a kk kary wolnościowej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się niezasadna.</p> <p>Sąd Rejonowy uznając oskarżonego M. J. za winnego popełnienia czynu z art. 244 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.</p> <p>Obrońca nie zgodził się z kształtem zastosowanej wobec M. J. reakcji karnej i podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności kary wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności w wymiarze 10 miesięcy w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.</p> <p>Sąd Okręgowy stanowiska autora apelacji nie podzielił.</p> <p>W pierwszym rzędzie odnotować trzeba, iż Sąd Rejonowy słusznie – przy wymiarze kary – uwzględnił to, iż M. J. był kilkakrotnie karany sędownie, a mianowicie trzykrotnie za przestępstwo z art. 244 kk, a nadto trzykrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu. Kilkakrotne popełnienie przez oskarżonego przestępstwa niestosowania się do orzeczonych środków karnych jest wyrazem jego nieprzejednanej postawy wobec obowiązujących go zakazów, ale także porządku prawnego jako takiego. M. J. nie wykazuje refleksji wobec</p>	

swojego nagannego postępowania. Dotychczas stosowane wobec niego reakcje karne o charakterze wolnościowym nie przyniosły oczekiwanego rezultatu. Jako nieodzowne jawi się tu zastosowanie kary najsurowszego rodzaju, która uświadomi oskarżonemu, że notoryczne naruszanie art. 244 kk nie będzie pobłażliwie traktowane przez wymiar sprawiedliwości.

Skarżący domagał się zastosowania wobec M. J. trybu przewidzianego w art. 37a kk, ale Sąd odwoławczy nie znajduje podstaw uzasadniających zastosowanie tegoż dobrodziejstwa względem oskarżonego. Stosowanie instytucji z art. 37a § 1 (zwanej sankcją zamienną) ma charakter fakultatywny („sąd może zamiast tej kary orzec”) (por. wyrok SA w Katowicach z 14.04.2016 r., II AKa 42/16, LEX nr 2047228). Postawa oskarżonego przeciwstawia wyklucza zasadność zastosowania tegoż rozwiązania. Byłoby to bowiem utwierdzenie go w bezkarności, a wobec doniosłości popełnionego przez niego czynu zabronionego taka sytuacja jest niedopuszczalna.

Autor apelacji podkreślał szczególną sytuację motywacyjną oskarżonego, a mianowicie pilną konieczność odwiezienia ojca do szpitala onkologicznego. Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy nie wynika, iżby wizyta miała charakter nagły-związany ze pogorszeniem się stanu zdrowia ojca. Przeciwnie z przedłożonego zaświadczenia wynika, że wiązała się ona z kwalifikacją do określonego rodzaju terapii (kwalifikacja do badań klinicznych), co pozwala twierdzić, że wizyta ta miała charakter planowany; można więc się było do niej organizacyjnie przygotować.

Skarżący argumentował, że w dniu zdarzenia nikt inny nie miał możliwości odwiedzić ojca oskarżonego do szpitala. Stwierdzenie o tyle budzi wątpliwości, że siostra oskarżonego K. J. ma także obowiązek opieki nad rodzicami, mieszka w pobliżu i była osobą, która odebrała samochód kierowany przez oskarżonego. Należy zatem przyjąć, że okoliczność ta nie usprawiedliwiała jego postępowania i nie wyłączała jego odpowiedzialności. Takie tłumaczenie jest li tylko wymówką dla braku poszanowania obowiązującego porządku prawnego.

Absolutnie za złagodzeniem kary nie przemawiały właściwości oskarżonego. Tak jak to wskazano wykazuje on nieprzejednany stosunek wobec obowiązujących norm prawnych, a wręcz ostentacyjne ich lekceważenie, w czym umacnia go najwyraźniej zbyt łagodne kształtowanie represji karnej. Zatem najdotkliwszy rodzaj kary jest nieodzowny by wzbudzić w nim refleksje co do naganności swojego postępowania.

Jeżeli zaś chodzi o przyznanie się do winy, to niewątpliwie jest to okoliczność łagodząca (i za taką wziął ją Sąd Rejonowy), którą jednak należy analizować w kontekście faktów - M. J. został złapany na gorącym uczynku i trudno byłoby mu negować zaistniały stan rzeczy.

Obrońca wskazał, że pozostanie oskarżonego na wolności pozwoli na sprawowanie dalszej opieki nad schorowanym ojcem i wykonanie uprzednio orzeczonej kary wolnościowej. Niemożność uczynienia zadość wskazanym obowiązkom jest li tylko wynikiem

nieodpowiedzialnej postawy oskarżonego. Powoływanie się zaś na sytuację zdrowotną ojca w sytuacji tak ostentacyjnego braku poszanowania porządku prawnego jest nieporozumieniem. M. J. musi mieć świadomość, że jego zachowanie wpłynęło na funkcjonowanie życia innych; za tę zmianę odpowiada on sam.

Warto zaznaczyć, że orzeczona wobec M. J. kara pozbawienia wolności oscyluje w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Nie jest rażąco surowa. Jej wymiar jest adekwatny. Oskarżony dotychczas dawanych mu szans nie wykorzystał. Bagatelizował stosowane wobec niego kary i nie spowodowały one u niego poprawy zachowania. Czas izolacji penitencjarnej ukáže oskarżonemu, że taka postawa wobec porządku prawnego nie pozostaje bez konsekwencji i że ewentualne kolejne naruszenie norm prawnych przez niego nie będzie pobłażliwie traktowane.

Odnotować trzeba, że obrońca w środku odwoławczym wskazał, że orzeczony wobec M. J. środek karny – zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych nie jest przez niego kwestionowany.

Wniosek

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwi ę z ł e o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 29 marca 2022 r., sygn. VIII K 25/22	
Zwi ę z ł e o powodach utrzymania w mocy	
Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia wyroku z urzędu, dlatego też – jako słuszny – został on utrzymany w mocy.	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z ł e o powodach zmiany	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j.Dz.U.1983.49.223 ze zm.), § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości

i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j.Dz.U.2013.663) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz.U.2014.861 ze zm.), sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 120 zł tytułem opłaty za II instancję i obciążył go wydatkami procesu w postępowaniu odwoławczym w kwocie 50 zł.

PODPIS